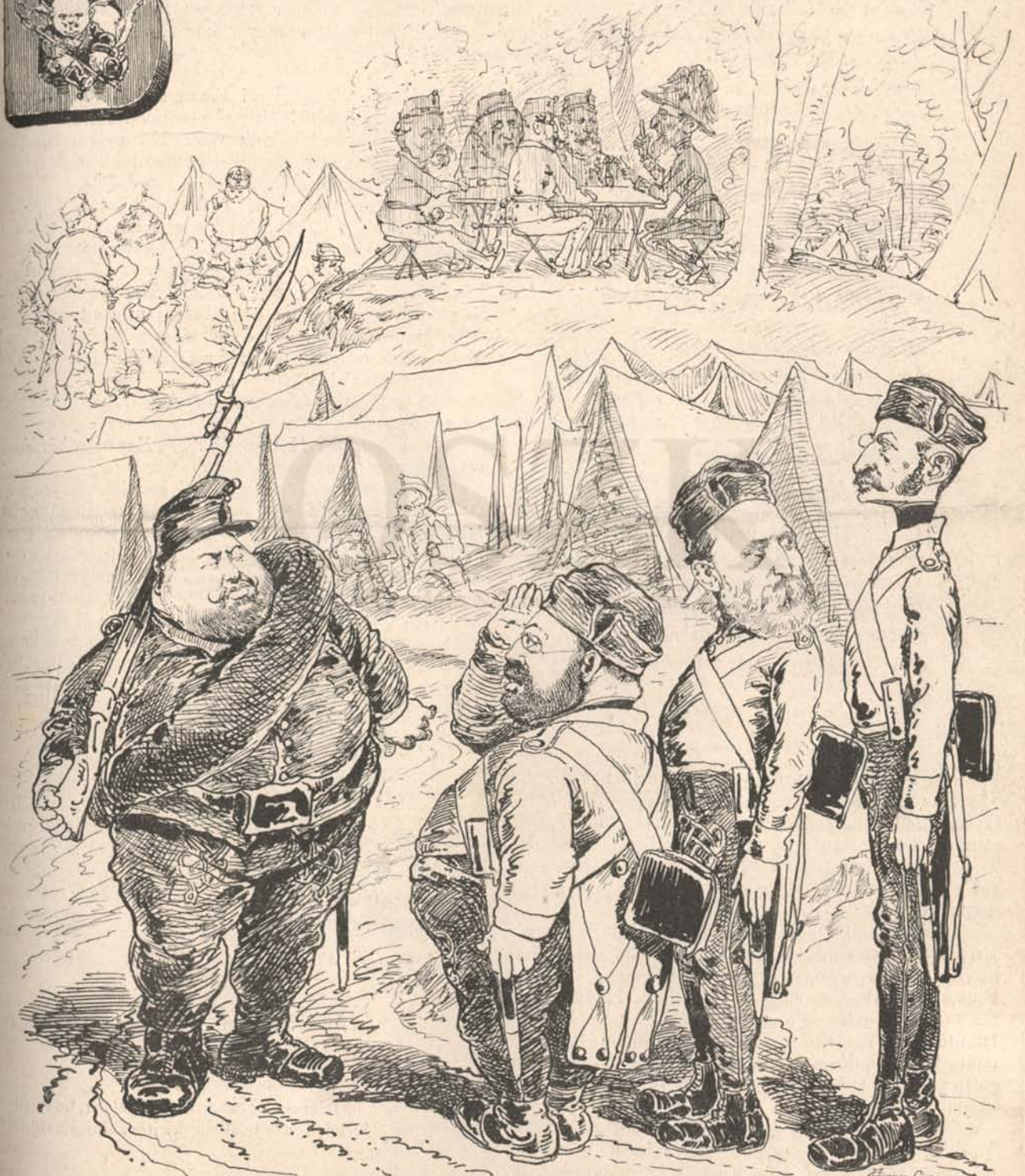

BORSSZEM JANKÓ

A SZABADELVÜ TÁBORBAN.

M—cz P—I. Állj! Ki vagy?

W—n. M—r. Dezentor!

M—cz P—I. Paszirt! — (Magában.) Úristen, ha az ellenség mind átjön, kivel fogunk mi akkor verekedni?

F o h á s z.

AZÖLD kalász már már aranyra vál,
Remény hintázik zöld hullámain.
De most a gazda aggódva nem áll
A telke végén. A kétség a kin
Nem bántja most. A vetését akár a
Jég rontsa meg, akár a nap aszálya.

Fontosb a dolga most a honfinak:
»Ki a vivát? A jobb-é, vagy a bal?»
Honért feszülnek most erek, inak,
Borízü hangon szól kortesi dal.
A kortes-heccz legyen csak úri, elmés —
Ki néz ma arra, milyen lesz a termés!

»Ha győz a jobbpárt, boldogok leszünk,
Lesz ami kell, — adó-elengetés! . . .
»Ha győz a balpárt, elísszunk eszünk!
Amit a jobb ígér, az mind kevés! . . .
A jobbnak, balnak nincsen gondja másra
Csakis a képviselő-választásra.

De Borsszem Jankó így fohászkodik,
— Levén csak jó magyar, más semmi sem —
»Nem bánom én, hogy ki győz, ki bukik:
Csak egy kis termést adj, jó istenem!
Többségre ekkor bárki is kerül
A jobbik párt győz okvetlenül.

Tengerre magyar!

— Egy budai dalármázó fumei levele. —

FIUME! Te bibor korall signora Ádria nyakán! Te igaz gyöngy principessa di Quarnero fülében! Gyémántnak mondanálak, ha briliáns nem volnál; solitairenek, ha annyian nem zavartuk volna magányodat. Te napvilágra hozott holdvilág! Te keletbe ójtott nyugat s aztán nyugatba visszaójtott kelet! Santa Evviva legyen veled.

Soha se hallja többé senki e szót: »Corpo di Bacco!» Ezentul »Corpo chorale Fiumano!» lesz a jelszó. Mert ha hajdan Magyarország meghódította Fiumét, úgy most Fiume hódította meg magyar Országhot. Hódoló hódítás, hódító hódolás. Fiuménak magyar neve ezentul: Hódító-Mező-Vásárhely. Nem iszunk többé érmellékit, mióta tenger mellékit ittunk. Nem eszünk többé giardinetto privatót, mióta megismertük a te giardino publicótat.

Mily napok! Mily éjek! Örökös gála-rabság (senza Ypsilanti), mely a legnagyobb szabadság. Ki is tud úgy honneüöröket csinálni, mint Fiume? Ő hon-öröket, mi

honvédeket! Ami ugyanaz, de egészen más. Az országos képtár összes Giottóit oda adnám egy Ciottáért.

Csak egy hang zavarta az általános összhangot. Mikor megérkeztünk, fütty hallatszott. A vonat mozdonyától jött. Egy magyar vaspályatársulat mozdonyától. E botrányos tettért a magyar kormány vonja meg tőle az állami segélyt.

Ez hát a híres Ádria! Fiume tulajdonkép Adrianopolis. Ime a kikötő! Mily pleonasmus! Hiszen ki köt ki velünk, ha ilyen kikötőnk van? Ezt gyarapítsuk, és mindenünk lesz, még amerikai gyarmatunk is. Mert ha e kikötő meggazdagodik, Portorico lesz belőle.

Ime a magyar tenger! A fumei Balaton! Ott, hol a zöld fehérré pirul, ott kéklik a szemhatár. Azon túl terjed a nagy Ésatöbbi. Bejőzanodva mereng el a magyar szem ezen a jáczintos rónán, melynek rónai jáczintjait már Homér dicséri. Ott ágaskodnak Neptun és Amphitheatrite tengeri lovai, a délibábolnai ménes telivér ivadéka. Mennyi tajték, — melyből nincs ki pipát faragjon! Mennyi hab, melynek fodrai a magyar fodrászt várják! Tengerre Gallab!

A hullám jön és megy, megy és jön. Azután megint jön és megy.

Honnan jön? Hová megy? . . . Egy nagy kérdőjel, utána egy sor pont.

Innen belátni az egész keleti kérdést, melyre még most sincs nyugati felelet. A kétfejű sas innen ellát egész Albániáig. Egy montenegrói világbirodalom réme lábolgatja keresztül-kasul a Quarnerót. S a világ füle az övé, meg a világ orra is, mert lekasabolja mindakettőt. De megmarad a világ nyelve, hogy legyen mit ölteni ki rá . . .

Igy álmodtam Fiume magaslatán, nyílt szemmel, mint az a nyul, mely nem vagyok. De fölkelte a budai dalárma, e szőlőkar, mely a szőlőkár filokserás korában annyira vigasztaló És megharsant a magam lelke is és elmennydörgé e három szót: »Evviva Fiume!»

Börzeviczy W. M. élczei.

»Minck állit a szélsőbal minden kerületben jelöltet?» kérdem egy szélsőbalog hazafitól. »Furcsa! Hát azért, hogy pártunknak sok tagja legyen!»

»No lám, tehát a sok állítás végre is csak tag-adásra futja ki». (Moritz, es geht bergab!)

Saul szamarakat keresett és koronát lelt. Milán pedig koronát keres és diplomatákat talál. (Unbüllig und doch wo'seul!)

A hogy hirtelenében el akarom olvasni ezt, hogy »liberális párt»: hirtelen úgy találtam kiejteni hogy »liberális párt». (Leuder keun Lapsus!)

UJ BARÁTSÁG.

Lajtinánt D—stli. Brüder! Ha téged föl nem mentenek, engem sem tesznek szabad lábba! Legyünk per tu! Puszi!

A választás.

— Allegoria, de nem nehéz megérteni. —

Személyek.

PROGRAMM, egy olesó perszóna.

KULACS, egyikpárti kortes.

FOKOS, másikpárti kortes.

Választópógár.

I. Felvonás.

Faluháza.

Programm (jön és oda ragaszkodik a faluháza kapujához.)

Választópógár (arra megy, megáll, megnézi, de nem olvassa el.)

II. Felvonás.

(Ugyanott.)

Programm (búsan fityeg magában.) Mit csináljak? Ugy látszik, nagyon száraznak találunk. (Gondolkozik.)

Kulacs (melleje fáradodik és kotyog.) Koty koty!

Programm (lenézöleg.) Kicsoda az ur?

Kulacs. Hogy én ki vagyok? Már mint hogy én?

Hej hugám, ne oly fenynen! Nagyon jó családból való vagyok én. Már Csokonai Vitéz Mihály uram ő kigyelme is megénekelt engem.

Programm. Vagy úgy? Mivel szolgálhatok?

Kulacs. Nem én szolgállok magácskának öcsém asszony, ha én magának. Hát azt cselekszem, hogy felajánlom magamat a választásokra.

Programm (indignációval.) El tőlem! El! Ne ki sérts! Én tisztán elveimmel fogok győzni.

Kulacs (kotyogva kaczag.) Akkor szervusz magának! Jó éjszakát! Még rám szorulsz, kedves!

III. Felvonás.

(Előbbi szin.)

Programm (még egyre ott árváskodik.)

Fokos (ellenpárti kortes jön.) Hohó! Mit szemtelenkedel te itt a falu táján? Czoki szógám!

Programm. Szabad ez a hely miúdenkinek.

Fokos. Az árgyélussát! Majd meglássuk mindjárt! (Le akarja tépni.)

Programm. Tiltakozom! Ez a közszabadság megsértése!

Fokos. Törődöm is én a te közszabadsággal. Aki bírja, marja!

Programm. Ez az alkotmányos jog?

Fokos. Nem ez, hanem ez! (Nagyot üt rá, ketté hasítja és letépi.)

Programm. Jaj nekem!

IV. Felvonás.

(Detto.)

Programm (magában sinlódik és jajgat.) Én ugyan megjártam. Csak ezt látná Irányi Dániel! Most már hová legyek?

Kulacs (bekotyog; halkán.) Itt vónék rúzsám! Most is elküldesz?

Programm. Nem biz én! A fokos ellen nincs más szövetséges, mint te, drága barátom. Jer a keblemre!

V. Felvonás.

Fokos { (birkozik egymással, hogy ki veri le a másikat és viszi a választó pógárt az urna elé.)

Hogy kell a Tiszát szabályozni?

— Thaly Kálmántól. —

Ki a kuruczok históriáját kellőképpen tanulmányozta, ért az aztán mindenhez, a legnehezebbhez is — akár a folyamszabályozáshoz, akár a harangöntéshez. Csak még az egy Hieronimy konyit hozzá; tud beszélni s ha a víznek azt mondja: hátra!... meghajlik előtte a gát és a vizek szaladnak vissza. Egyetértő vagyok vele, azaz: én is vagyok olyan hydraulikus tekintély mint ő, én is vagyok legény a gáton! Majd utba igazitom én és megmondom az ugynevezett szakértőknek, hogy miképen kell a Tiszát ránczba szedni. Aki elővesz egy butéliát, azt vízzel megtölti, bedugaszolja és felfordítja, azt fogja tapasztalni, hogy a víz nem foly ki; szintúgy nem folyhat ki a Tiszából a Dunába, hogy ha ez utóbbi be van dugaszolva. Ez pedig megtörténik, ha a Dunának víz-magassága nagyobb a Tiszáénál. Rajta kell hát lenni, hogy a Duna vize hamarabb lefolyjék. Ezen pedig könnyen lehetne segíteni a dunai meder mélyítésével. Csakhogy én nem elégszem meg ezzel! Sokkal különb eszmém támadt. Ugyanis: hová folyik a Duna? Ugy-e bár a Fekete tengerbe? De vajjon lefolyhatik-e, ha a tengernek színe magasabb? Nem biz az! Ki kell hát mélyíteni a Fekete tenger ágyát. De még ez sem elégséges. Hová folyik a Fekete tenger? A Márványtengerbe. Hogy mind; bele folyhassék, ez utóbbit kell kimélyíteni, ami márvány természete miatt kissé nehéz ugyan, de majd csak megy. A vak Bottyán fokosával kivájom én a Roc-Mountain nevezetű amerikai kőhegységet is. Haladjunk tovább. Következik az Aegei és Középs tenger. Ezeket is ki kell mélyíteni, de természetesen nem magyar, hanem európai közközltségen. Így tehát én a Tiszaszabályozás költségeit szerencsésen rásóztam Európára!

LEBÉSZET.

— Junius. —

A »Függetlenség« megereszt egy cikket a nap ellen, mivel az átkos kormánnyal egyetértésben ontja az óhép véres verejtékét. — Az ugorka évadja ez évben már júniusban kezdődik, mit fölhasználva, sokan fölkapnak a fájára. — Junius 29-ke szent nélkül marad, mert a szélsőbal fellépteti Pétert-Pált. — Az aratás mint rendszeren 29-én, a kortesekre nézve azonban már jóval előbb kezdődik. — Sok az eső, még borezó is van; sőt még a képtelenségek is potyognak. — Junius 25-től jul. 30-ig meleg időjárás. a

Vén proféta.

Nyílt levél

a Borsszem Jankó szerkesztőségéhez.

Tisztelt szerkesztő ur!

MEGHALTUNK — de nincs nyugtunk.

Rendesen a halottak szoktak hazajárni az élőkhez. Most megfordítva: egy élő jár a hallottakhoz és zavarja föl csontjaik békéjét.

Ezt az urat úgy híjják, hogy Verhovay Gyula.

Szemfedőnkre vezérczikket ír az armádia ellen és pártfogásába vesz minket.

De már kérjük alássan, ezt mi nem érdemeltük meg és el se fogadjuk. Ha meg nem haltunk volna, bizonyosan leránt, mint svarczgelbeket. No hát ne is protegáljon halálunk után. Nem azért multunk m. ki.

B. Ucha'ius.

Benedek.

Gablentz.

Vöröshegyi Dávid ur levele

t. cz. Tojáss Dániel ispán urnak.

Budapest, Palais Montrouge, 10. Juny.

Kaszánr ur!

Micsoda nyavalya van magán? Hát krompli maga vagy szőlő, hogy beteg merjen lenni? Hány hét óta nem küldött már be nekem jelentést a vetésekről és amarha jólétről? Talán azt várja, hogy én magának küldöm extra tintát, papirt és tol? A menyi korom van használatlanul a kéménybe, maga azt mind lekaparhatna. Mért vesszen kárba a füst? Faragjon le a cheminé belsejét. Viz is van elégséges, ka-

varjon össze, tegyen bele gubiest és van tinta. És mért kel magának was pena? Föl van maga nevelve was pena mellett? Maga tartson vissza magát az atzeltoltól. Irjon nádpenával. Aztat is megengedek, hogy ludpenát használjon. De kiméljen, hogy a szárát meg lehesen festeni zöldre a kormány cortesnak a kalapjára.

Tudom Tojáss, hogy maga a festivitátok alatt itt volt, nézni a kronprinczi párt és a világitást. Ezért levonak magának 10 florint a főzetésből egy napra. Láson ebből is, mennyire becsülöm én magának egy napi monkáját, ha nem dolgozik. De azért többet ez elő ne jöjjön! Magának nincs princzi pár, hanem van princípál. És az én vagyok! És én aztat mondok magának, ha én kiadom magának egy napi parants: az egy ukáz, egy iráde, egy manifest. A maga loyalitátja kezdődik én nálam. Ha én a maga nyakába akasztok egy parancsolat: az több, mintha az én nyakamba lóg tiz parantsolat.

A repce olay, amit maga felköldöt a dudvahordó kocsiival a balcon illuminationra, úgy bőzölt, hogy az egész palais lakosága kapta tőle fey fáyás. Mért nem tartotta vissza a cselédségnek leönteni a salátát? És az a festék is, amit köldött a tribünömet zöldre festeni, nem volt más mint megint avas reptze olay spenát lével. Olyan volt tőle az emelvény mint egy ketretz, amibe lakják fiatal libák a szüleivel a gónárral és a luddal, ha jó lakták füvel. Szerencse, hogy a magnáti disznotable jelmezes costume, amibe voltam a fiaimal, tól ragyogta még a banderium is. És mikor arra hajtották el a fenségpár és levettünk a kócsagos kolpagot és ott álltunk pusztá fejfel: electricitátos fény tündöklött az egész uton. Eblouissant voltunk — de eztet maga nem ért.

Utolsó levelibe aztat írja, hogy a széna ros? Honnan tudja? Evett maga belőle? Hogy a tavaszi vetések jenge. Hát nem lehet minden árpa kalász egy Goliath. Aratásra kimegyek. Most nekem a börzön van aratás. Hogy a disznók megeszi a békát is, jó; ez is haszon. De hogy a disznók rőfögés helyet korotyálnak most, azt nem hiszem. Hanem van egy idéem. Ha sok a béka, fogdostason ösze és vájjon ki őket és köldjön fel. Lehetne őket kikészíteni portmonnaienak, ami egy uj gondolat az iparba. Nemesi társam a lovag Posneur fogja kidolgozni az eszmét.

Hát a víz még mindig nem akar apadni? Addig is a birkát ölben vigyenek ki legelni. Ugyis megszorodta a béresgyerek állomány. Adjon nekik foglalkozást. Hogy a marhának azt a részét, ami meg bir állni a lábán, kihajtatta, úgy értelmezem, mintha volna, aki nem bírja megállni a lábán. Ha már most kimélni akarjuk a takarmányt: hogy lehet a mezőre csapni a jenge ökröt? Vagy aztat is ölben vigyék ki legelni? Erről írjon nekem.

A Nagyságos Aszony azt tüzeni a maga Tojássnéjának, hogy hagyja a tyókokat hozsab ideig tojni. Mert ha a gombóc lesz nagyobb, ha tovább van a vízben: mért ne nőne meg a tojás is, ha tovább ül rajta a tyók a szita alatt?

Hogy a bolha csípi a repset, az baj. Maga insepulverrel akarja behinteni a táblákat? Ez drága. Hajtson ki vasárnap minden jermeket, béres asszonyt, de csak pendlbe. Oda mind bele ugrálják és haza hozhatnak.

Nem tudom, hogyan engedhet meg, hogy a szomszédból minden méh rászáll a mi hársch virágunkra. Kergesen el őket, vagy ha nem lehet, kísérjen be a nemesi méhesbe, hogy nekünk tojjanak; erre a czélből megengedek, hogy a béres jermekeket nevezzen ki méhpásztoroknak, mert idő volna hogy a jelentésében mutasson már fel egyszer zuwachstot a wachsbán és a meezben. Szeretjünk a meezet mind, mert édes. De a permeez se keserü. De eztet maga nem ért.

Ezel maradok a maga kegyes Uraság

DÁVID V. VÖRÖSHEGYI.

U. i. A héten kiköldöm egy tót kisasszonyt magyar szóra. Tanuljon meg az ottani dialektet, de titokba. Meg akarom vele lepni a szöletés napjára. Majd a jövő hónapban meg fogom vizsgálni, lehet-e már vele beszélni?

v. Főntebby.

FŐVÁROSI FORGÓJÁTÉK.

Valljon : a két forgónak melyik ága marad meg, melyike potyog le ?

Apró hírek.

* Uchatius öngyilkosságán sokat török a fejüket. Pedig a dolog egyszerű. Belátta, hogy haszontalanság 28 centiméteres lövegekkel foglalkozni, mikor 1 centiméteres is elég az embernek.

☞ Milán itt járt, kitudni : miként lehetne a »Szerb-utczából« kiindulva, leghamarabb a »Király-utczába« jutni ?

± Mióta Gambetta oly nagy diadallal vonult be szülő városába, a tanács elhatározta, hogy az építendő új kapura e szókat véseti : Cahors Gambettában látta meg a napvilágot.

⊥ Schratt Kati lányasszony itt lép fel közelebb a német színházban mint »Kleine Mama.« Mennyivel szivesebben láttuk volna magyar színpadon a »Kiss mamában.« (Beküldetett.)

+ Oroszországban egy szédelgő a Nizzában elhalt Nikolai Alexandrovics trónörökösnek hirdeti magát. Mihelyt e praetendenst elcsipi a rendőrség, szörnyű mód meg akarja őt büntetni. Lakolása az lesz, hogy igazán trónra ültetik.

✠ Azt mondják, hogy Viktor Hugo legújabb művén a »quatre vents d'esprit«-n helyenként meglátszik az öregség. Persze, a »quatre-vingt« megárt a »quatre vents«-nak!

ISTÓCZY-ALBUM.

Kadenzia.

Az öreg Ajzik. Becsületemre mondom, igaz amit beszélek.

Gusztí báró. Hát mióta van magának becsülete?

Az öreg Ajzik. Megmagyarázom a méltóságos ifiőrnek. A méltóságos papának becsület szóra adtam külsűn ezer florint. Nálam maradt a becsületszava — hát azt adom.

Az élelmes uristen.

Orvos. Ugyan! Sohase nyugtalankodjék Diamantenberger ur. Még kiépül a bajból. Hány éves?

Diamantenberger. Már 70 éves vadjok.

Orvos. Biztosítom, elél még tíz esztendeig.

Diamantenberger. Nevetséges! Ha az őristen kaphatja valamit 70-nel, mért vegyen 80-on?

FIUMÉBÓL.

— Az »Obzor« sürgönyei. —

Zágráb, (jun. 5.) Magyar dalárok barbár énekeket zengve fertőztetik meg Zvonimir tiszta levegőjét. Most vonulnak át horvát földön. A kormánynak intézkedni kell, hogy a horvát légkör utánok kiszellőztessék és kifüstöltessék.

* * *

Zágráb, (jun. 5.) Kiderült, hogy a budai dalárok átöltözött szyrének, akik a fumeieket dalaikkal el akarják a horvát állameszmétől csábítani s így oldani meg a kérdést. Tiszta állóközvetben köztük van mint virágszóró lányka.

* * *

Fiume, (jun. 6.) Általános megbotránkozás. Fiume indignálódik az ázsiai dalár-horda betörésén s ezerszámmra

gyűltek ki az utcákra, hogy átkokat kiáltsanak rájuk. A magyarok — nem értvén olaszul — mindezt éltetésnek veszik.

* * *

Fiume, (jun. 6.) A horvát nagylelkűség nemes és nagyszerű példát mutatott ma. Fiumei polgártársaink dühükben hajóra ültették a dalárokat, hogy a tengerbe süllyessék. De mi a tervről értesülvén, elrendeltük, hogy a horvát tengerpart halait nem szabad ily hitvány eleddel táplálni s ennek következtében a tüntetés elmaradt.

* * *

Fiume, (jun. 7.) A magyarok elutaztak. Tervük nem sikerült. Elragadván Fiumét, úgy akarták annak tálni. De felsültek. Fiume megállta helyét s ott van ma is, ahol volt.

TUDOMÁNY

A korintusi csatorna.

— Türr tábornok nyomán. —

ANAMA után Korintus.

A csatornászat nem a tornászat, hanem a nyelvtudományok körébe tartozik, mert nyelvek — kivált földnyelvek átmetszésével foglalkozik. Akármily fontos Suez és Panama, ezek jelentősége csak nemzetgazdasági, holott a korintusinak művészeti hatása volna. Tudjuk, hogy Korintus a stíl hazája, a korintusi stíle, Európában pedig ép a görög nem egyesült stíl van veszendőben. De ha meglesz a csatorna, igen rövid uton lehet majd a stílt importálni, aminek üdvös befolyása elmaradhatatlan. Magyarország nagyon egyszerűen összeköttetésbe hozható az antik művészettel, mihelyt a Ferencz-csatorna és a korintusi közt egy közbenő kanális ásatik. Csatornák általában véve a nemzetközi forgalmat előmozdítják s képezik valamely ország közlekedésének csatornamentikáját. Hogy hazánkra e közvetlen összeköttetésből mennyi jó háramlanék, az világos. Mi hiányzik költészetünkben? Az, hogy nem fizeti ki magát s a költők nélkülözni kénytelenek. Egy ferencz-korintusi-csatorna-társulat azonban könnyű szerrel szállíthatna direkte az Olympusról annyi ambróziát és nektárt, amennyi költőink életfentartására szükséges s az esetben az írósegélyző egyesület tárgyalanná válhatnék. Rablóink is megköszönnék e tervet, mert itthon már nagyon meg van nehezítve (lásd rendőrségi törvény!) ősi keresetük. Ellenben görög földön iparuk még igen virágzó állapotnak örvend. Elmehetnek hát oda! Mindezeknél fogva ajánlom a korintusi csatorna tervét a hallgatóság figyelmébe.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Mikor a multkor dr. Rezső és a bájos Pistike ő fenségéit fogadtuk, a nagy tolongásban egy fiatal balek zsebmetsző ellopta a tárczámat. Röstellem. Az ember még a tolvaj előtt sem szereti blamirozni magát.

— A mult héten volt jó dolog. Itt járt egy sereg földi Jász-Kis-Kun-Ágotárul. Én voltam a vezetőjük. Fizettek, mint a kőles. Drága időmet csak nem tölthetem hiába?

— Minket jogászokat illő helyre soroztak be az ünnepi glédába. Épen a mágnások mellé kerültünk. A bölcsészek is jó helyet kaptak — a közszolgák egylete mögött.

— Az én ablakom az orthodox zsidó templomra nyílik, még is 50 forintért adtam ki a jász-kis-kunágotai kántornak. Szegény feje, tán még most is ott lesi a főhercegi párt.

— Rezső főhercegen is meglátszik, hogy bölcsészeti doctor; csak akkor magyarította meg a nevit, mikor az 5 főreses névváltoztatási illetéket 5 piczulára szállították le!

— No megjárta a Dákó Pista pajtásom! A bevonuláskor felkérték a hölgyek, hogy számlálja az ágyulövéseket, hadd tudják meg mikor érkezik meg a vonat. Olvassa a Pista: »1, 2, 3, 4, 5, — 8, 9, 10, alsó, felső, király, disznó.«

— Itt volt Jász-Nagy-Kun-Szolnokmegye sok szép rózsabimbaja. Egy ilyen hölgytársaságban azt kérdik tőlem a lányok: »hogyan érzi magát Bukovay ur?« »Mint a falhoz vert szalámi« mondom, mert hogy akkor este mink is szörnnyűségeken illumináltunk a Pistával.

— Majd elfelejtettem! Kérde tőlem a minap egy drukkmeister, hogy mondjak neki egy példát a restituczió in integrumra. Inspirációval rögtönöztem, hogy miután a vakáció a természetes állapot: az által, hogy júniusban az előadások megszűnnek, megtörténik az előbbi állapotba való visszahelyezés.

RÉGÉSZET.

Inscription gallo-hongroise.

(Découverte au Törökvágás près de Kolozsvár.)

CHARIOT. TABAK. ON. A
SUC. OU. TON. YEUX.
CHICOT. FÊLE. VEINE.
MÈRE. BÊCHE. HUILE.
EDIT. HOLE. CHOK.
A. CHAR.

(Finály Henrik lelete.)

TROMBITA.

A paksi Eldorado.

— Eredeti tudósítás. —

Tisztelt szerkesztő ur!

AN szerencsém jelenteni, hogy tegnap reggel fél kilencz órakor szerencsésen fölfedeztem a paksi Eldoradót. Már régen gyanítottam, hogy errefelé kell ilyeneknek lennie, mert egy aranyérre már régen rábukkan-
tam, még pedig legszorosabb szomszédságomban. Árpád fiam, ki a harmadik gymnáziumba jár, szintén emlegette többször az arany középutat, úgy hogy végre ezen az uton elindulva s aranyeremet követve, csakugyan czélt értem.

A paksi Eldorado a Duna partján van. Tömérdek szunyog lakja, mely fulánk helyett arany gombostüvel szúrkálja az embert. Ásóra kapára szükség sincsen, mert a ki korán kel, aranyat lel. Mondhatom, hogy ez már nem is Paks, hanem Aranjuéz.

A régi arany borju megfiadzott s most a sok boczi minket bög körül. Itt minden uton arany terem, minden jártósvény arany járadék. A napszámos minden nap egy Teleki-díjat keres osztrák értékben, Mihelyt esni kezd, sárarany borítja az egész területet. Itt minden János Aranyzáju és minden tóth (akár Vilmos akár nem) aranyzakállu. A Dunában errefelé csak aranyhalat lehet fogni; de a melyik nem három próbás, azt meg sem főzik. Itt minden házmester aranykulcos és minden csikós arany sarkantyus. Zsidó hál istennek elég van, különösen aranygyapju-kereskedő. De a legfeketébb zsidó menyecske is aranyhaju és legalább Arankának (zsidóul »Golde«) hívják. Házasságkötés-kor mindjárt az arany lakodalommal kezdik s a pap mindannyiszor arany misét mond. Mindamellott az élet itt nem könnyű. Még csak a tiszta ing is ritka, mert a mosónő mind aranyat mos. Enni is bajosan kapni, mert a ti éhes, annak egy arany fączányt át kell küldenie Bajára, hogy váltsák föl csirkére; néha egy aranypercet az egész városban senki sem tud fölváltani sóspercze. A drágaság ennél fogva igen nagy, úgy hogy egy rézkrajczárért husz aranyat kell fizetni. Az ezüst piczult meg pláne el sem fogadja senki, mert mind arannyal van hamisítva. Nagyon félek, hogy nemsokára kénytelenek leszünk, a kormányhoz fordulni, hogy inségességében részesítsen, mert oly szegénnyé gazdagodunk, hogy jóllaktunkban éhenhalunk.

Paks nobiscum!

A t. szerkesztő urnak alázatos szolgája

Goldgráber Aurél,
arany ember.

A falu bolondja.

Dona. Halla tensur! Mink is kiállétsuk ide az eger-szezi világhiálléttásro a tótokat.

Tensur. Mi formának, te csutkán hizott?

Dona. Hát cséplő masina gyalán. Iszen nincs ollan masina, aki javéttás nekün ollan soká ecsépüllön, mint a vén Tarabik bácsi.

Tensur. Jól beszélsz, te kuvik; de a gépeket csak a gyárosok állítják ki, nem pedig a falusi gazdák.

Dona. No jó van tensur, hát legyen a vén Tarabik e masinészta — e többi úgy is mind fia meg nokája — aok meg hát legyenek e masinák. Izen nincs is na' külömbség e cséplő-masina meg e tót között; csak ippeig az a kicsi, hogy e masinákat kévékke, e tótokat peig másikke kö etetni.

*

Dona. No bácsi: a karót lerakta, mast má e'mehet; vaj ho' vár valamit?

Ura bácsi. Monn' meg fiam e tensurnak, adjon e' pohár bort.

Dona. Ja! a nyavaláját! de nincsen — talán e' kis boreczet se ártona?

Ura bácsi. (Nevet.) A' is jó lesz szógám.

Dona. Gyelenleg nincs — hanem e jövő héten lesz e kis savó.

— Magyarosodás. —

Tiszteletem Tekintes K. Anna.

Aszszonykát

Megengedtem magamnak a Régi ősmertes mellett szerencsét próbálni.

Kérlek Szépen Tekintetes Aszszonykám Legyen Szives azt a egy pár sor Iráskát tőlem elfogadni és a zén kérdésemnek ki eligétenyi hogy meg lehet valamikor jóra ki fok kerülnyi Kérem Legyen Atreszát a fiatalab Bátja Urtul szolgálalni azt hallottam hogy valami Esztergomi Uraságba lakik, mind Tisztartó Ur V. Dyulá ami valamikor Viszkan voltunk egygyüt akarnik Szerencsét próbálni nála ha ad a zisten cak a régi ősmerteség mellett Legyen Szives cak a hogy lekhamaréb az 5 Atreszáját elküldenji hozzám Szeretnik nála Szerencét próbáljni Legyen Szives a utolsó poctát és a lako helet mint kiiratni engemet Pedik ez za Pozef kicalta egisz kassára it a társaságba már két esztendeje és a hogy kilátom pedig nem sokáig fog tartanji ez a társulat hát azért szeretnik inkább magamnak más állomást találni én pedig nagy kedvivel Szeret nik mennji a V. úr után azt is kirek Szípen Legyen Sives eliradni, hogy tisztelni köl — Legyen Szives elengedni habíáztam valamibe tiszteletem egész celédjével és maradok jó Barát.

B. F.

*

— Bizomság Levél. —

Hodgy S. Janko tokáts leginy a mijenk falunkba a mijenk bölseletez tokats mester ember Pán S-nál az műhelibe három ez-tendű meg edj hónap dolgozta, izs magad azon időre bedcsülete-sen mogot viselte, izs a ű gazdosona itelibe nem valogatta sem nem gorombaskota, sem nem csinálta semi nemi gsunasság, mozt akarja az ű szerencsije gyöngyöstre varosaba megpróbálni, azirt izs kiadtunk neki mijenk atestatum a mijenk levilyba.

Signatum E . . . hazban 18 . . . -ik
esztendő April 11-én.

J. S.
bíró.

izs a többi mind biro.

M. G.
loci notarius.

(P. H.)

— Személytáblázati önéletrajz. —

Hogy egy némely hazafi mikép tudja kidicsérni édes magát, ha erre alkalma nyilik, mutatja a következő dokumentum.

J—i S így tölti be az illető rovatokat :

1894-iki igazolt honvéd fő hadnagy.

Philosophiát, Phisikát, geometriát végzett, és egy évig jog encyclopediát hallgatott.

Gyakorlott gyalog honvéd tüzérséget, utászatot, hadászatot is tanult.

Beszél, szónokol, és eddig megjelent öt — és meg nem jelent tíz kötetet írott magyar nyelven. Beszél, román nyelven — latinul nem teljesen, fordít görög és olaszt.

Sem az aradi, sem a dévai (még a lalasinzin sem) törvény-venyszéki területen egyetlen rokona sincs, — csupán Biharban —

azok sem hivatalnokok, hanem özvegyek és árvák, kik folytonosan segílyt kérnek és várnak.

*

— Lopási jelentés. —

Else December ho viradora K. Habor disznója lopas motozás alkalmával F. András varos Szelin kocsiyal szembe talaltam regeli 5 és 6 óra kezbe mely kocsin talaltam mint loppt tárgyakot 1 zak buza lisztet bilegtelen zakba azután szin 1 zak arpa lisztet bilentelen zaba 1 gyerek szint 2 ired zakot egyik szakon veres festeki 12 nummera bileg másik szakon KS bileg is ket hiszo ludat szint egyik szakba a KS bilegi szakba votak aludak 9 db tetet kasaval diszno hurka 2 db kolbasz is egy db hus húrka is kolbász egy TP bilegi szakba vat egy ember szír is ket itcez ivegbe mint F. bandi társainak azi szava után F. palit is befogtam mert Feher Pali kocsiján volt a lopot humi egyik lo a palijé másik lo Andrásje is egy szajani ember velik van befogva mert palinak soga h. Sandor nevi.

O. P.

*

— Tisztelet-adás. —

Szeretet uramnak nagy tiszteletére ezen áldásokat mondom szent nevére az uristen éltidet hordoza Kezében tartsa még az neved az élők körében Tartson választott hívsvent seregében hogy majd Boldogulhas a szentek szentében végyen a szere Ncse a legjobb szárnyáro Vígazonrad Mátyás az ur isten mind tulajdonáro áldjon még az V'isten kedves hűpárodal kegyes hűpárodal Kedves magzatidál *) az ur isten eddig is volt élted pántzélja és az veszedelemnek sohasem Légy tzelja haméghalsz menybenhelhétzessél és az ményei korona fejedretetésék mikor elvégzed pála futásodat haljamég az isten végső szolásodat dicsértések az telles szent háromság és igaz isten neve mindörökön ámen

ezen tiszteletet kívánom szivemből

ugymind K. M.

*) Már husz éves házás, de magzat nélkül.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Huxley. Mit ér a név, ha nincs tartalma? — V. A. Egyik-másik megint itt ragadt. Az apróságokat is bátran küldheti. A többire nézve ujig nem rendelkezhetünk. — I. M. Most sem lertük benne azt, amivel biztattuk magunkat. A képet azonban megrajzoltatjuk. — Aesclops. A küldemény nem vészett el egészen. — Achilles. Látszik, hogy a verslábának is érzékeny a sarka. — Z. I. Ugy terem az a bizonyos, hogy innen is, onnan is küldenek jó emberek egy-egy valamieskét, aztán itthon a gazda megkavarja, megsüti s kitalálja. Az újabb küldeményben is, örömmünkre, lertünk ilyen ingredienciát. A jövő számban már fölhasználjuk. — S. A. Még egy kapitulációt ki kell szolgálnia, csak azután jár ki a medália. — D. T. Gyarlóságok. — R. S. Tán képpel. — Santua. A »M. O. N. V.« régóta nincs a kezünkön. Átadtuk a »F. L.«-nak. — Rrgs. Került bennök. — H. H o l esett meg a Mirs Ardu-Ack világhírű tüzező királynak az ő fényes előadása? — K. Ö. Tán Vígázó Laczikánk figyelembe veszi, ha ugyan nem fogja igen komolynak találni egy hum. lap közönségére nézve. — K. L. Ki győzné a vidéki csodabogarakat felfűzőgetni, mikor itt a fővárosban is annyi zsong, mint a cserebogár.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.